

Παρέμεινε πάνω σε αυτό τον μάταιο κόσμο, περισσότερο από 96 έτη. Στην γενέτειρά του τον φώναζαν **Patrick**, οι ομοεθνείς φίλοι του τον αποκαλούσαν **Paddy**, στην Κρήτη ήταν **Μιχάλης**

και στην Μάνη,

Παντελής

.

Ο **Patrick Leigh Fermor**, γεννήθηκε τον Φεβρουάριο του 1915 στο Λονδίνο. Λίγο αργότερα, η μητέρα μαζί με την αδελφή του θα ακολουθήσουν τον γεωλόγο πατέρα του,

sir

Lewis

Leigh

, πρώτο πρόεδρο της Ινδικής Ακαδημίας Επιστημών στις αυτοκρατορικές κτήσεις στις Ινδίες. Ο μικρός

Patrick

δόθηκε σε μια φιλική οικογένεια,

«ώστε να σωθεί ένα τουλάχιστον μέλος της οικογένειας, αν τύχαινε να βυθιστεί το πλοίο τους από εχθρικό υποβρύχιο»

.

Μέχρι να κλείσει ο κύκλος του πρώτου μεγάλου πολέμου μεγάλωνε μαζί με μια *«καλοσυνάτη και απλοϊκή οικογένεια»*

, όπως γράφει και ο ίδιος κάνοντας λόγο αργότερα για

«αμέριστη κι ανόθευτη χαρά»

.

Τα σχολικά χρόνια δεν ήταν τα καλύτερά του. Ενεργητικός, ανατρεπτικός, διαφορετικός δεν κατάφερε ποτέ να αφομοιωθεί από το συντηρητικό σχολικό περιβάλλον του σχολείου.

Το '66, στα 51 του, δυο χρόνια πριν το γάμο του με την Joan

Όλα, αυτά τα γνωρίσματα, τα έβγαλε προς τα έξω με τον πλέον εκφραστικό και περιπετειώδη τρόπο. Στα 18 του χρόνια εγκαταλείπει κάθε θαλπωρή που τυχόν είχε, κάθε ασφάλεια που του χάριζε η γενέτειρά του, έχοντας αποφασίσει να διασχίσει την Ευρώπη με τα πόδια. Χρειάστηκε κάτι λιγότερο από δύο χρόνια ώστε την Πρωτοχρονιά του '35 να φθάσει στην Κωνσταντινούπολη.

Από κει πέρασε την Ελλάδα. Περπάτησε, γνώρισε την Ηπειρο, τη Μακεδονία, τη Στερεά και τα νησιά, μαθαίνοντας τα ήθη, τις παραδόσεις, τη γλώσσα μας. Κοιμήθηκε σε άσυλα, μοναστήρια, σπηλιές. Το μεγαλύτερο μέρος του οδοιπορικού αυτού, περιέχεται στα δύο βραβευμένα βιβλία του «**Η εποχή της δωρεάς**» και «**Ανάμεσα στα δάση και τα νερά**».

Φύση ανήσυχη, όταν ξέσπασε ο δεύτερος μεγάλος πόλεμος έσπευσε να κατατεγεί στην ιρλανδική φρουρά. Το υπουργείο Πολέμου, λόγω της γνώσης στα ελληνικά, τον τοποθέτησε στην Υπηρεσία Πληροφοριών. Ετσι στάλθηκε στο Αλβανικό Μέτωπο ως σύνδεσμος - αξιωματικός στον Ελληνικό Στρατό. Όταν το μέτωπο κατέρρευσε, βρέθηκε στην Κρήτη και μετά την απόβαση των Γερμανών, τον Μάιο του '41, ανέβηκε στο βουνό για να οργανώσει τις ομάδες αντίστασης. Εκεί έμεινε ενάμιση χρόνο ζώντας σαν βοσκός. Γύρισε δύο φορές στο Κάιρο και επέστρεψε στην Κρήτη για να βάλει σε εφαρμογή, τον Απρίλιο του '44, το σχέδιο απαγωγής του γερμανού διοικητή, στρατηγού **Heinrich Kreipe**. Ήταν ένα κατόρθωμα για το οποίο ο ίδιος δεν έγραψε, αλλά διαδόθηκε μέσω του βιβλίου «**Met by moonlight**»,

του

Bill Stanley Moss

, υπαρχηγού της ομάδας του στο βουνό αλλά και της ομώνυμης ταινίας όπου τον Fermor ενσάρκωσε ο

**Dirk
Bogarde**

Με τον Bill Stanley (αριστερά ο Fermor) φορώντας Γερμανικές στολές, πριν την απαγωγή του Kriepe

Αυτά ήταν τα πρώτα 30 χρόνια εκείνου, που έμελλε να διακριθεί σαν ένας από τους πιο προικισμένους και ρομαντικούς ταξιδιωτικούς συγγραφείς του 20ού αιώνα με φίλους διαλεκτούς όπως ο

Κατσίμπαλης

και ο

Σεφέρης

Το '68, στα 53 του, θα παντρευτεί την κατά τρία έτη μεγαλύτερή του, φωτογράφο **Joan Elizabeth**

Eyres

Monsell

. Θα συντροφεύσει ο ένας τον άλλον για τα επόμενα 35 χρόνια, μοιράζοντας το χρόνο τους ανάμεσα στην Γηραιά Αλβιόνα και την Ελλάδα. Η

Joan

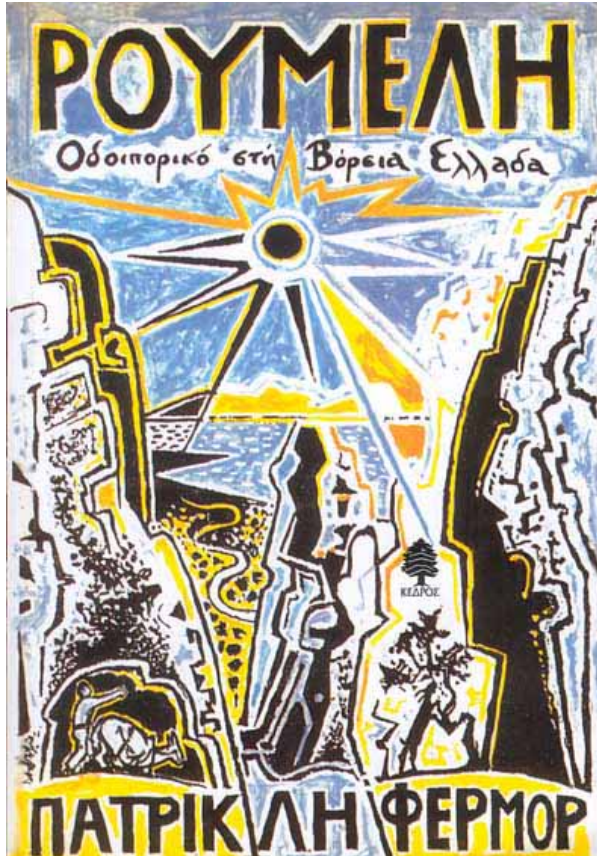
θα αφήσει την τελευταία της πνοή στα 91 της, στην Καρδαμύλη, στις 4 Ιουνίου του 2003.

Οκτώ χρόνια αργότερα, στις 10 Ιουνίου του 2011, σε ηλικία 96 ετών απεβίωσε στο **Dumbleton** της

Αγγλίας ο Patri

ck

Αντί αποχαιρετισμού επαναλαμβάνω την αναρτημένη εδώ, από τον Οκτώβριο του 2010, άποψη για την «**Ρούμελη**».

- «Μα καλά! Δεν ξέρεις τον Patrick Lee Fermor;»

Με κεραυνόπληξε η μήτηρ την ώρα που με περιέργεια ξεφύλλιζα το έργο του «Ρούμελη» (Roumeli – Travels in northern Greece, Κέδρος) και με αφέλεια ερώτησα:

- «Ποιος είναι αυτός ρε Μάνα»;

Πλήρης ήταν η άγνοιά μου για τον συγγραφέα, περιηγητή, ερευνητή και έτσι κάπως άκομψα, έφθασε η ώρα να τον γνωρίσω.

Ο Fermor αποτελεί κλασσική περίπτωση Βρετανού (με αγγλικές και ιρλανδέζικες ρίζες) που έχει αναγάγει την περιπέτεια και την περιήγηση σε υπέρτατη αρχή και αξία συνδυασμένη όμως με μια ευρεία πνευματική βάση.

Τα τυπικά του προσόντα ως αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας των Αθηνών, τα διάφορα διεθνή βραβεία του για το λογοτεχνικό του έργο, ακόμα και τα πολεμικά του παράσημα, ίσως να μην έχουν τόση αξία όσο η ίδια του η ζωή υπερπλήρης από εικόνες, μεστή από περιπέτειες, υπερφορτωμένη από εμπειρίες.

Ο P. L. Fermor γεννήθηκε το 1915, ζει στην Μεσσηνιακή Μάνη, σε σπίτι που σχεδίασε και κατασκεύασε ο ίδιος και αποτελεί έναν από τους ελάχιστους ζωντανούς, σημαντικούς κρίκους με το παρελθόν.

Με επτά κεφάλαια και δύο επίμετρα, ο συγγραφέας επιχειρεί να μας μεταφέρει εικόνες του τόπου μας. Σε αντίθεση με αυτά που οι περισσότεροι έχουμε συνηθίσει σε αντίστοιχα πονήματα, η γραφή του είναι δύσκολη, συμπυκνωμένη και δεν διαβάζεται εύκολα. Υποθέτω ότι η μεταφράστρια (Λίνα Κασδάγλη) θα κόπιασε αρκετά για να αποδώσει το περιεχόμενο, όσο πιο πιστά γινόταν στα Ελληνικά.

Τα νοήματά του είναι σύνθετα, οι περιγραφές του ακριβείς, ο λόγος του πολύπλοκος. Κανείς δεν μπορεί να τον κατηγορήσει ότι δεν γνωρίζει τον τόπο ή διαχειρίζεται επιφανειακά τις εντυπώσεις του. Τουναντίον. Το μυαλό του είναι εύστροφο, οι παρατηρήσεις του πετυχημένες και η έκφρασή του ενδιαφέρουσα.

Η αλήθεια είναι ότι ένοιωσα ένα είδος τύψεων που αγνοούσα την ύπαρξη του. Από την άλλη αν συγκέντρωνα τις τύψεις για αυτά που δεν γνωρίζω έπρεπε να είχα αυτοκτονήσει προ πολλού.

Σαν **ελάχιστο** φόρο τιμής, άρχισα ήδη να ξαναδιαβάζω το πόνημά του. Μέρους που είναι, ίσως δώσει λίγη από τη χαμένη μας **αυτοπεποίθηση...**

Αναρτήθηκε και στο ethnos.gr